

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel X.

ZATURDAG den 31sten AUGUSTUS, 1822.

N. 85.

Gedrukt en Zaterdag's morgens uitgegeven by WILLIAM LEE, Drukker voor Zynre Majesteit den Koning der Nederlanden.

August 22, 1822.

FOR NEW YORK,
THE BRIGANTINE
MATTEAWAN,
D. COFFIN, Master.

Will sail in about a fortnight. For Freight or Passage apply at the Store of SAMUEL LYON.

The public are Cautioned not to Credit the Crew of the above vessel, as no debts of their contracting will be paid by the Master or Company.

Fiscaal's Kantoor, den 30sten Augustus 1822

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad beoorlyk gequalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Broden voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden als:

De Fransche Broden 18, en

De Ronde Broden 19 oncen

Op pæne als by publicatie is gestatueerd,

Per order van den Raad Fiscaal,

SALOMON BULTE, Eerste Klerk.

MADRID KOURANTEN.

Mei 25.—In de buitengewoone zitting van gisteren avond zyn de Cortes wegens het volgende adres aan den koning over de gesteldheid van het land eens geworden:—

“SIRE!—De vertegenwoordigers der natie die in de Cortes vergaderd zyn, zyn van smarten overstelpt in de beschouwing der schrikbare ellende waarin het vaderland gedompeld is. Het vaderland heeft hen met het grootste vertrouwen vereerd door hun dezelfde tot aantevertrouwen. Zy zouden zich dus deze groote gunst onwaardig maken indien zy den achtbaren troon van uwe majesteit niet naderden om den constitutioneelen koning het gevaar voor oogen te stellen met hetwelke deze heldhaftige natie bedreigd wordt. Deze gevaren zyn verschrikkelijk en hart verpletterend, en vereischen een dadelijk hulpmiddel; niet om dat de Cortes veronderstellen dat de vryheid in gevaar zy, want die rust op eenen eeuwig onwrikbare grond; maar zy willen het bloed vergieten, de geweldendaryen en rampen voorkomen welke zonder de bewerkers daarvan voordeel aantebrengeu, Spanje met schrik en rouw vervullen zouden.

“Het is uwe majesteit bekend, en de Cortes hebben nog niet vergeten wat wederwaardigheden de natie eenigen tyd geleden ondergaan heeft. Zy worden te dier tyd als omstandigheden van weinig aanbelang beschouwd, en van dezelfde natuur als die welke altyd op staatkundige veranderingen volgen; maar de ondervinding heeft ongelukkig geleerd dat zy de oorzaak van de hevige beroerten geweest zyn, en wy zyn op het verschrikkelijkst er voor gestraft geworden daar wy deze met onverschilligheid beschouwd hebben.

“De taal der waarheid is de eenigste die men voeren moet tegens koningen die naar de wet regeren, en die niets anders dan het geluk hunner onderdanen bedoelen. Sire, deze heldhaftige natie is reeds vermoeid, door de gedurige aanvallen van boosaardige volkeren die de verwoesting harer wyze in tellingen beoogen. Zy vrees ten nadeel in deze opzichten; maar zy i verbitterd, en het is de pligt der Cortes en die des constitutioneelen koning om deze verbittering te stillen.

“Twee jaren zyn er verloop en dat uwe majesteit als de vader des volks besoot dezelfde geluk te bevorderen, dat zy vrywillig en uit eigen beweging zwoer om de staatkundige constitutie van de Spaansche monarchie aantekleven. Op dien merkwaardigen dag, toen uwe majesteit dien verhevenen stap deedt leefden alle Spanjaarden die hunnen koning en de vryheid beminden in de vlyendste hoop. Eene zoo groote en onverwachte gebeurtenis verbaasde geheel Europa, verstomde de vyanden van het menschelyke geslacht, en onvermeesterde de geweldigste hartstogten. Wie zoude torn niet gedacht hebben dat dit, het best gekozene en vereenigde tydstip was, om voor altyd, het geluk, den roem, de grootheid en magt der natie te verzekeren? Maar, helaas! Sire, wy zyn er nog verre van daan om die voordelen te genieten, welke dat gelukkig tydstip ons beloofde.

“Schielijk ontdekten men dat men een helsch voornemen gesmeed had, om, door de onschuldigste byeenkomsten misdadig te verklaren aan

den vortgang van vryheid en kundigheden pa en perk te stellen, de voornaamste patriotten werden met waede vervolgd. Men trachtte het nieuwe stelzel op de ruinen van het oude met deszelfs oude en vette bouwstoffen opterigten. Het gouvernement nam eenen langzamer en verkeerden gang aan, de hartstogten werden aangeport, vreemde opstokingen hadden invloed by ons; en dewyl der menschen gemoedern verhit waren, werd de argwaan tegen ons aangemoedigd, en wy werden met bejammerenswaardige spoed in die omstandigheden gebracht waarin wy nu zyn. Maar het is hier de plaats niet om over onze gelede ne ongelukken uitte weiden; wy vergenoegen ons om die aantestippen die ons een licht in de zaak en een middel daartegen geven.

“Sire! De Spaansche natie den langzamen voortgang van het constitutioneele stelzel ziele is een prooi der smartelykste verwoestingen geworden; deze verwoesting vergramd der menschen gemoedern, het vermeerdert dadelijks als men duidelyk ziet met wat drift eene vreemde natie—of beter gezegd het gouvernement van die natie—zynen invloed gebruikt onze verwarringen te vergrooten, onze klagten aan te kweken, en onze geheele revolutie te misbruiken door alle soorten van bedriegingen en lustering.

“Sire! De natie oordeelt zyne vryheid in gevaar, zee de hoe langzame maatregelen er genomen worden, tegens de gene die dezelve aanranden, en met wat onbeschaamdheid de vyand van de constitutie, van zyne gebimzunnige ontwerpen en aannaderende overwinning spreekt.

“Sire! De Spaansche natie ziet met ongenoegeu en spyt, dat het bestuur over eenige provincien aan onwaardige handen toevertrouwd is: aan personen die door het volk niet geacht worden; eene straffe oosheid die uitgestrekt is tot ware misdadigers, tezamen met onrechtvaardige en willekeurige vervolgingen brengen de grootste ergeuis voort, vergrooten de vrees der weidende lieden en moeten de nootlottingste gevolgen na zich slepen; en van welke gevaren zal de algemeene vrede blootgesteld zyn, indien tot de woelingen die de natie verontrusten, de vrees die dezelve omsingelt, en het misnoegen die dezelve ontroert, nog gevoerd worden de booze aanslagen en pogingen van deze personen die ongelukkig al te veel invloed hebben, op het eenvoudige en misleidde gedeelte van het volk? Sire, de Cortes begorren dat zy een bik werpt, over deze dienaar van het heiligdom, deze eerezuchtige kerkvoogden, deze mannen die de wereld en derzelve belangen verlaten hebben om zich aan het gebid en de deugd toe te wyden, en welke nu zelfs op het pad van het Evangelie bork nadeel aan den waren godsdienst toebrengen, en de last van vrede overtreden die de leer van hunnen goddelyken meester was, die de geheiligde en doorlichtige bezigheden van het priesterdom, misbruiken tot de uitbreiding van het byzoorf en de aarmoediging van de ongehoorzaamheid, zy prediken tegen de vryheid die onze constitutie bevestigt en beschermt, zelve meenedig en heiligschendend zynde, misleiden zy eerst het volk en stoken het dan tot opstand aan, zy wapenen de gene die zy verleid hebben, en vermengen zich zelfs met bandieten; met het wieroek vat, in de eene hand en het zwaard in de andere misbruiken zy hun invloed, verschaaende zich zelve achter hun gezag, zy gaan overal rond met de fakkel van oproer, zy willen onderdrukken, plunderen, en de steden verbranden, zy willen stroomen van bloed doen vloejen en wiken eindelyk het ongelukkige Spanje in een yselijk schouwtooneel van een burgerlyken oorlog veranderen, in de heedriegelyke hoop om voor altyd het licht van beschaving uitteblussen en den geest van vryheid, den troon zelf en de nationale vertegenwoordiging te vernietigen.

“Alles wat wy wenschen om aan U, Sire! voortestellen, is bewezen door de verschillende partijen welke gelykt diglyk in Catalonien verschynen, of door gebeurtenissen die van een' al te verschrikkelijken aard zyn om beschreven te worden, en die de pen weigert te beschryven.

“Wanneer de rust van den staat op het punt is om voor altyd vernietigd te worden, en dat er geene schialyke en krachtdadige middelen aangewend worden, dan zouden de Cortes aan hane geheiligste pligten ontbreken, welke zyn, om onophoudelyk te werken voor het geluk van de heldhaftige en ongelukkige natie die zy vertegenwoordigen; het is daarom dat zy zich tot uwe majesteit wenden met den eerbied die zy aan U verschuldigd zyn, maar ook met den a-

drak die aan de afgevaardigden van een vry volk behoort, verzoekende dat gy met de sterkste magt de wortels uitroeyt van alle deze rampen en gevaren, en met de grootste gestrengheid en magt welke aan de wet behoort, eene nieuwe en krachtdadige verkracht tot het gouvernement greft, om eene gelyke schrede te houden met die ware en algemeene tydgeest die de heercher van de wereld is, en die geen mensch in zyne magt heeft om te vertragen.

“Het is dan, alleen O! Sire! dat dit doel hekrachtigd zal worden, als het eenigste dat bestaat in het benninnen van de constitutie die wy gesworen hebben; het zal hekrachtigd worden door de opregtheid en goede trouw, om dat alle Spanjaarden overtuigd zyn dat de zaak van het gouvernement een en hetzelfde is met die der vryheid, en dat de troon in de nationale vertegenwoordiging een' onontkoopbare band vormt—een' yzeren slagboom om de ontwerpen en zamenzweringen te vernietigen van alle de gene die onder eenige voorwendsels ons van de kostbare schatten van onze zekerheid willen berooven.

“Laat het volk zien dat de magt toevertrouwd wordt aan menschen die de algemeene vryheid ten doel hebben. Laat de gunsche natie zien dat de titel en de deugd van een' waren vaderlander het eenigste regt is, en de eenigste weg om den toegang tot uwe majesteit te verkrygen, om de gunst te verdienen en de eer te verkrygen die uwe majesteit bewilligen kunt; en dat de gansche gestrengheid van de rechtvaardigheid en de gansche verontwaardiging van den koning vallen zullen op deze booswichten die zyn' doortochten en geheiligden naam durven ontheiligen om het land en deszelfs vryheid te onderdrukken.

“Aanschouw dan het gene de Cortes verwachten en begeren—zy verzoeken ootmoediglyk aan uwe majesteit om deze vrees te vernietigen met de welke wy omringd zyn, om deze middelen aantemenen die wy aangewezen hebben, om toetestaan dat de nationale militia en de vrywilligers terstond het koningryk vermeerdert en gewapend worden—want burgers gewapend ter verdediging van hunne haardsteden en van hunne vryheid zyn de sterkste beschermers van de constitutie—dat zy dus georganiseerd worden met deze fde naarstigheid met welke het staande leger georganiseerd is, dat leger, hetwelke de dankbaarheid van uwe majesteit in die van het land zoo waardig is, en welke heldendaden en deugden de bewondering van de wereld zyn

“Ter zieleer tyd hopen de Cortes dat uwe majesteit bekend zal maken aan elk vreemd gouvernement dat regstreeks of van ter zyeen zoek deel in onze binnenlandse zaken te nemen, dat de natie niet in staat is om wetten te ontvangen, dat derzelve magt en hulpmiddelen dezelve kan doen geeerbiedigd worden, en dat indien deze zyne onafhankeelykheid en zyn, koning met roem verdedigd heeft, dezelve nog met denzelfden roem en dezelfde krachtdadige pogingen zynen koning en zyne vryheid zal beschermen.

“De Cortes zyn overtuigd dat uwe majesteit de beslissendste maatregelen zullen nemen om de buitensporigheden te bedwingen van deze ambtenaren die hane magt misbruiken en te buiten gaan, en om de oproerigen nittedeigen waar zy ook gevonden mogten worden.

“De Cortes zyn verzekerd dat uwe majesteit ten opzigt van deze gee-telyken en kerkvoogden die de dweepzucht en het oproer prediken, de krachtdadigste en de gestrengste maatregelen zult nemen om deze afschouwelyke wezens van den grond van Spanje te doen verwyderen, en hun terugkomst voortekomen ten einde het vuur van tweedragt en de fakkel van byzoorf uitteblussen.

“De Cortes smeken uwe majesteit om ten uitvoer te brengen die maatregelen welke in het begin noodzakelyk schynen te zyn, en welke zoud er nadeel aan de voortregten van uwe majesteit kan geschieden, welke op vlieden de verplichting om den order en de veiligheid van den staat te handhaven opleggen.

“De Cortes hopen ook dat uwe majesteit zult eendragtlyk werkzaam zyn met de nationale vertegenwoordiging die alleen bezield is met de begeerte om uwen troon voor eeuwig onschendbaar te maken, ala ook de constitutie welke ons regert en welke de algemeene en buitengewoone Cortes in het jaar twaalf afgekondigd hebben. Gesterkt door deze eendragt laat ons te zamen voor het geluk van deze heldhaftige natie om derzelve rust, geheiligde wetten, en roem onverandelyk te grondvestigen bidden.”

goudanige aanmerking van een despotiek souverein die alle magt van den staat in zich verenigd heeft, is aanmerkenwaardig, dewyl het toont dat hy de wezenlyke kennis van het algemeene regt bezit. Ik moet dus op deze punten van regt aandringen, tot gy geboort geeft aan de voorschriften van gerechtigheid. Wat uwe bedreigingen betreft, let op hoe gy dit doet. Ik ben tot den oorlog bereid als gy denzelfden verklaard, om myne regten te verdedigen. De konsul verliet het paleis het fregat zailde, en de zaken bleven in dezer voege. Op denzelfden dag van des gezants vertrek, gebod de Pacha de fortificatiën der stad in staat van verdediging te brengen; en alle mogelyke toebereidselen te maken om by eenen aanval tegenstand te bieden. De Hollandsche konsul zond daarop de volgende boodschap aan den Pacha: "Weet myn Heer dat wy de bondgenooten van Spanje zyn, en dat indien gy in oorlog met het een land gaat, gy het ook met het andere hebt. Als de Spaansche konsul Algiers verlaat, ga ik ook scheeps." By deze gelegenheid antwoorde de Pacha; "Gy diendet U met de zaak eens anderen niet te bemoeien. Indien het uw voornemen is myn land te verlaten en den oorlog aan my te verklaren, doe het by geschrift waarin gy naar waarheid zult aanmerken dat de vyandelykheden aan uw zyde begonnen zyn. Vaar dan wel, ik ben bereid om my te verdedigen tegen alle die my aanvallen." De ge tweeds oorlogs verklaring is ook zonder enig uitslag gebleven, en de Hollandsche en Spaansche eskaders zyn naar Mahon terug vertrokken."

UIT AMERIKAANSCH PAPIEREN.

AFZENDINGEN NAAR ZUID AMERIKA.

Philadelphia, July 13 — Wy hebben goede reden te gelooven dat geene minister of envoyé door den president voor eenig der Zuid Amerikaanse gouvernementen zal benoemd worden tot dat de senaat der V. S. by de naeste zitting vergaderd zal. Dit spyt ons want wy kunnen geene bondige constitutioneele tegenwerpingen tot zulke aanstellingen in het binnenste van den senaat zien, en wy gelooven dat het algemeene welzyn er by winnen zoude, indien er vroegtijdig diplomatieke agenten van den een of anderen rang naar de zuidelyke republieken gezonden worden. Men vermoed echter dat de president niet wenschet over dit onderwerp met den senaat overhoop te raken, en dat hy het een of andere middel zal aanvaarden hetwelk dadelijk de gevoelens en het belang der Vereenigde Staten zal openleggen en zulks behoorlyk aan alle onafhankelyke gouvernementen in Spaansch Amerika voordragen. Heeren in private karakter kunnen daar na toe gezonden worden met die veronderstelling dat zy hunne aanstellingen by de vergaderingen en de toestemming van den senaat ontvangen zullen, dit is waarschynlyk de wyze waar op de Heer Rodney naar Buenos Ayres zal gaan.

Uittreksel uit eenen brief van eenen voornamen officier onder het gouvernement van Madrid, aan eenen Heer te New York, gedagteekend den 6den Mei.

"Ik moet U bekend maken dat de berigten welke in de V. S. Couranten bekend gemaakt zyn, dat Frankryk eenen envoyé naar de Republiek van Columbia zoude gezonden hebben, geheel ongekroond is, en in tegendeel Don Antonio Zoa, die zich den naam heeft van buitengewoon envoyé van die Republiek, een circulaire note aan de vertegenwoordigers van verscheidene mogendheden dewelke zich te Parys ophoud, gezonden hebbende, waarin hy de erkenning der onafhankelykheid verzoekt, is het aan het Spaansche gouvernement bekend dat deze ministers de nota van den Heer Zoa terug gezonden hebben, waar onder de gezant van Groot Brittanje welke gouvernement by voordring over dit onderwerp het stelsel eener strikten onzijdigheid, zoo als het tot hertoe gedaan heeft onderhoud.

Volgens berigten welke wy van Zuid Amerika ontvangen hebben en wel byzonderlyk van de Kust en Lima, daer zyn deze provincien verre daar van om die striktunde en militairn uitzigten te genieten dewelke in de dreyches van den president der V. S. van den 8ten Maart aangehaald worden.

Uittreksel van eenen brief van de Kaap Hayti van den 26sten Juny, ontvangen te Salem

"Boyer regeert ongestoord als president van Hayti, de grootste rust heerscht over de gehele republiek van Hayti, de misnoegden in het Spaansche gedeelte zyn ten onder gebracht, en de Spanjaarden daer toonen geene geneigdheid om weder onder het juk van Ferdinand terug te keren.

"Het wordt berigt dat er eene negotiatie tusschen de Amerikaanse en Haytiaansche gouvernementen op handen is, welke belooft voor deeligen onzen handel te zyn. Het is ten minste zeker dat het Haytiaansche gouvernement zeer wenschet om een kommercieel traktaat met de Vereenigde Staten aantegean, welke voordeel het zyn zoude zich van zulk eenen schatbaren tak voor onzen West Indische handel te verzekeren."

HIS MAJESTY'S BIRTH DAY.

On Saturday last His Majesty entered the 51st year of his age. The day was observed in this colony with the usual demonstrations of loyalty. In the morning, the militia and regular corps were drawn up on the Parade Ground, where they were

reviewed by His Excellency the Governor; and at noon a levee was held in Government House, for the purpose of giving to all who choose an opportunity of paying to His Excellency the congratulatory compliments which the occasion called forth. In the evening a splendid Ball and Supper was given by His Excellency in the Government House, to which the officers civil and military, and a very large party of the inhabitants were invited. Amongst the guests we noticed His Excellency general La Torre and suit, and several Spanish ladies and gentlemen of distinction. The rooms were elegantly and tastefully decorated, and the supper tables were crowned with the greatest abundance, presenting to the eye a display of every luxury that could be procured, and a selection of such choice wines, as we believe has not been equalled on any former occasion of the kind; indeed the whole company was so well pleased with the entertainment, that we believe very few left the rooms before Aurora had given a modest hint that it was time to retire. During supper the healths of their Majesties the King, Queen, and Royal Family were severally drank, with enthusiastic applause, together with a number of patriotic and sentimental toasts. It gives us pleasure to have to add, in justice to the gentlemen who acted as stewards, and also to Mr. N. HORTON under whose management every thing was arranged and prepared, that the whole evening's entertainment was conducted in so pleasing and handsome a manner, as to confer much credit on themselves, and give great satisfaction to every individual who had the honor of being present.

His Majesty's brig Kemphaan, capt Hudson, sailing on Monday on a cruise; and came in again on Friday evening.

His Excellency general La Torre and suit left this island on Monday afternoon, for Porto Rico, in the schooner Cornelia.

LATEST INTELLIGENCE FROM PUERTO TO CABELLO.

On the evening of the 23d inst. a felucca packet arrived here from Puerto Cabello, having on board a Spanish Colonel. On the following morning it was currently reported that a counter movement of the Spanish army in the vicinity of Valencia had taken place, and that orders had been given for its immediate embarkation. It was also conjectured that the expedition would proceed to windward of that port, in the vessels which we noticed in our last as having been ordered to be chartered at Puerto Cabello. On Monday, however, some further light was thrown on this mysterious affair, by the arrival off this port of a brigantine, two schooners and a polacre, having troops on board, from which two officers landed. The felucca mentioned above shortly after got under weigh with these officers on board, and proceeded to join the vessels out side; the whole then made sail, and stood to the south west. From these circumstances, and the reports which have since got into circulation, we are induced to believe that a rapid and unexpected movement, combined with some secret project, has taken place in the Spanish army, and thus disappointed the expectations of the Columbian forces, who had been drawn in considerable numbers towards Valencia and Caracas, in anticipation that Morales would certainly make an attempt to penetrate to the capital, but according to all accounts he has completely deceived them, and shaped his course to leeward; and we think there is little or no doubt his destination is Maracaibo; which, according to what we can learn from persons recently from that place, will fall an easy conquest. We sincerely regret the loss that many of our friends here is likely to sustain in their property, should our conjectures turn out to be correct, and Morales succeed. We wait with anxiety, and shall take the earliest opportunity of informing our Readers of the result.

It is stated, but we know not how truly, that the expedition of Morales consists of the brig of war Hercules, and 18 other vessels, having on board 1400 men. A sufficient garrison has been left in Puerto Cabello to defend the place.

The Spanish frigate Ligera appeared off this harbour on Thursday morning, having seen into port a schooner and a sloop, under Danish colours. The Ligera also came in yesterday.

The Spanish brig of war Hercules captured the Columbian cruiser, Condor, commanded by capt. Pilot, on Saturday last, off Ocumarez, after his having (Pilot) landed some English troops from Coro. The Condor carried 9 guns, and we understand her commander escaped to the shore in a boat with 4 men. The Condor is the same vessel which some time ago cut out the Spanish vessels from Caracas Bay in this island.

We learn also that a Columbian schooner was run ashore on the coast of La Guayra by the Hercules, with all sails standing, two or three days previous to the capture of the Condor.

The schooner Diana, Leon, arrived yesterday from Jamaica, but brought us no papers. We learn from the captain that a sloop of war and an armed brig had arrived at Carthagena, for the Columbian service. The brig we are told is not sea worthy.

The American schooner Henry, Diggs, of Baltimore, which sailed from this port on the 13th inst. for Maracaibo, was lost, seven hours after sailing, on Point Aricula. The crew saved, and a part of the cargo, which has been shipped to Aruba.

PIRACY.

The American brig Fanny, Baker, from New York, arrived here on Tuesday last, 35 days passage. On the 17th inst. she was boarded in the Mona Passage by a full rigged brig under Buenos Ayrean colours. The following particulars of the infamous treatment experienced by captain Baker and his crew on this occasion are extracted from the log-book of the Fanny, and may therefore be considered as circumstantially correct:—The vessel which boarded us had yellow sides, a poop aft, and two remarkably long brass guns forward. She sent a boat on board with 9 armed men; who, while in the act of overhauling the Fanny, were joined by a second boat full of men, in number about 20; these, together with the former, drove the crew below, and immediately began an indiscriminate plunder of the vessel. They commenced by breaking open the hatches, and opening every package in the cabin, without exception, among which was the captain's trunk, from it they took 14 shirts, several waistcoats, a number of trousers, and a few pairs boots and shoes, as also a bottle of Otto of Roses, worth 260 dollars. From the cargo they took 3 barrels of beef, 2 do. of pork, a number do. of flour, the quantity not yet ascertained, 6 do. of cider, (belonging to the captain,) 3 coils new rigging, and a great many other articles. They also took from the live stock, 4 pigs, and from 7 to 8 dozen fowls, with all the cabin stores, and even the last cheese on board, a part of which, however, they left with the captain. The seamen's trunks in the fore-cabin were likewise broken open, and robbed of every article of clothing; they even stole the hats from off the men's heads. The running rigging they cut in several places, and took it with them. The brig which committed the depredations described above, is supposed to be a Spanish vessel belonging either to Porto Rico or Cuba, most probably to the former island. Not one of the people who came on board the Fanny could speak a word of English, and several of them wore the Spanish cockade in their hats.

DE Schoutbÿnacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het raadzaam en hoog noodig geoordeeld is eene bepaalde som aan nieuwe stuivers op dit en de onderhoorige eilanden, tot gerÿf der ingezetenen, gangbaar te maken; waardoor niet alleen voorzien wordt in de groote schaarscheid welke, sedert een' geruimen tyd, aan die soort van klein-geld ondervonden is, maar tevens ook de thans nog in circulatie zynde stuivers, zonder inconvenientie van het publiek, kunnen ongangbaar verklaard worden.

Is goedgevonden en besloten:

1. De hiervorenbedoelde nieuwe stuivers die gemunt zÿn zoo als hierin omschreven wordt namelyk: aan de eene zyde het talleter I boven op het woord *Stuiver* en aan de andere zyde het Jaartal 1822 met het woord *Curaçao*, op dit en de onderhoorige eilanden Bonaire en Aruba als koloniale munt gangbaar te maken, tegen acht en veertig stuivers per pezo van achten, of zes stuivers voor eene zilveren reaal of schelling; tegen welken koers de gemelde stuivers door allen ende een' iegelyken op de gemelde eilanden zullen moeten ontvangen en aangenomen worden.

2. De stuivers die thans in circulatie zÿn, van en na de afkondiging dezer wet op dit en de onderhoorige eilanden, ongangbaar te verklaren, zoo als dezelve by deze ongangbaar worden verklaard; zullende dus geene andere dan de in § 1 vermelde stuivers op de gemelde eilanden in omloop mogen wezen.

3. Kennelyk te maken dat de nieuwe gangbare stuivers op morgen den 14den dezer en volgende dagen ten Kantore van het Fonds tot Vernietiging der Bewÿzen van Afgekeurde Johannissen aan de genen die zulks zullen verlangen in kleine sommen zullen worden verwisseld voor ander alhier te Lande gangbaar geld.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis, binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 13den Augustus 1822, het negende Jaar van Zÿner Majesteits Regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,

(w. g.) CANTZ'LAAR,

Ter Ordonnantie van dezelve,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad, op Pietermaai, Scharlo en aan de Overzyde dezer Haven, den 14den der gemelde maand.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

London Papers.

SOUTH AMERICA.

RECOGNITION OF SOUTH AMERICAN INDEPENDENCE.

No. 1.—Copy of the note of his excellency count Romanzoff to Don L. L. Mendez, minister plenipotentiary of the Venezuelan Republic in London.

Considering that the changes which have taken place in the commercial system of the colonies of South America, owing to the new political state of the mother-country, henceforward, open the ports of that part of the world to all trading nations, we have thought proper, whatever may be the authorities governing those countries, and provided only that our enemies have no share therein, that this should not be an obstacle to the commercial relations of their inhabitants with our subjects. But, on the other hand, persevering in the continental system we have adopted, and consequently in the measures which may prevent any attempt against it, we are desirous of conciliating the rigorous observance of this system with those advantages these new relations may furnish to the commerce of our empire.

Under this impression, we have, therefore, taken the following resolutions:—

1. The vessels of the states of South America shall be admitted into the ports of our empire, on the terms and under the regulations established for other neutral vessels.

2. They shall be allowed to load all the productions of Russia, of which the exportation is permitted.

3. For the proof of their nationality, as well as of the neutral origin of the cargoes imported by these same vessels they shall be bound to produce, independent of the ship's papers as required by our regulations, certificates in good and due form of our consuls general, residing in the United States, or at Rio-Janeiro.

Answer of Don L. L. Mendez to the above.

The provinces of Venezuela, in South America, placed by the events which have occurred in Spain, in a state of absolute independence, and now exercising the rights of a complete sovereignty, and free from all foreign influence, are desirous of establishing with the nations of Europe relations of friendship and commerce, on a liberal, well understood, and mutually useful footing. The productions of Venezuela constitute a considerable part of the commerce of the nations of Europe, and offer the best scope for the mercantile speculations of such a nation as Russia, who is not possessed of establishments in the two Indies, and has hitherto been compelled to receive those productions from a third hand. The confederated states of Venezuela, disposed to treat amicably, and to grant the most free admission to all the subjects of nations respecting and acknowledging their rights, will have no objection to enter into stipulations, particularly advantageous, with the government of his imperial and royal majesty, on the following basis:

1. The independence and sovereignty of the confederated states of Venezuela shall be acknowledged by his imperial and royal majesty.

2. Vessels under the Russian flag shall be admitted into the ports of Venezuela, and the subjects of his imperial and royal majesty treated as those of other neutral nations.

3. Vessels under the flag of the confederated states of Venezuela shall, in the same manner, be admitted into the ports of the Russian empire.

4. On account of the great difficulty that would attend vessels of Venezuela, being obliged to avail themselves of certificates of the Russian consuls in the United States and Rio-Janeiro, his imperial and royal majesty shall be pleased to name a person who may exercise the functions of consul in some one of the ports of Venezuela.

5. The states of Venezuela, in case the proposed basis should be found compatible with the policy of his imperial and royal majesty, shall address to the said government a person of their confidence, invested with full powers, to regulate the terms on which the contracting parties agree to establish mutual relations.

Copy of the letter of Don L. L. Mendez to the Russian minister, inclosing the above.

I have the honour to express to your excellency, in the name of my government of the confederated provinces of Venezuela, in South America, as well as in my own, the most profound acknowledgments, for the favourable sentiments of his imperial and royal majesty, and his readiness to establish with them relations of friendship and commerce, founded on the most sincere and liberal correspondence, according to the information I have received from Mr. Cortland Lewis Parker, a North American, who lately came over to this capital. The sublime talents and heroic sentiments of your excellency, which daily add to the glory and prosperity of the Russian empire, could not fail to induce your excellency to view favourably the independence of countries so much the more worthy of applause and protection from all nations, owing to the injustice, cruelty, and ignominy of the slavery in which they have been held under the Spanish yoke for more than three hundred years, condemned to a state of ignorance and abjection—countries always shut up to the subjects of other nations, without any other commerce or communication than that afforded by a Spanish monopoly.

The government of Venezuela, who have constituted me their minister or agent in London, flattered by the generous sentiments of your excellency towards Spanish America, and justly appreciating the advantages to be derived from the friendship and commerce of the Russian empire, is sincerely desirous of establishing relations of this kind in the most firm and satisfactory manner for both governments. This object also derives great facilities from the circumstance of the provinces of Venezuela being in perfect union with the whole of the vast viceroyalty of Santa Fé, or New Grenada (now called Cundinamarca, as previous to the conquest) extending to the confines of Peru. The remainder of the continent of South America have moreover adopted the noble and just resolution of constituting themselves into free states, independent of the Spanish government, and all other foreign dominion.

For the more perfect intelligence of your excellency in this affair, I have the honour to inclose with the present, which I forward through the medium of Mr. Levett Harris, consul general of the United States at your court, the Act of the Declaration of the Independence of the confederated provinces of Venezuela; the reasons of justice, necessity, and expediency on which they founded it; the declaration in favour of foreigners; a model of the national flag; an explanatory note of the government of Venezuela toward his imperial and royal majesty; and finally several newspapers. I hope the whole will meet with a favourable reception from your excellency, and that Venezuela may be indebted to the wisdom and humanity of your excellency for those happy resolutions by which she wishes to establish a perfect friendship and correspondence with his imperial and royal majesty, &c.

(Signed) LUIS LOPEZ MENDEZ.
London, Jan. 12, 1822.

Copy of a letter from L. L. Mendez to Mr. Levett Harris, &c.

SIR—Through the medium of and in concert with Mr. Cortland Parker, who has just arrived here, I have the honour to forward to you the inclosed package for his excellency count Romanzoff, which I request you to see delivered to him, a favour for which I shall be particularly indebted. The contents, among other papers, are confined to a letter of mine for his excellency, and a note, in which I explain the sentiments of my government of Venezuela towards the Russian empire, of both which I enclose to you a copy for your own information. I have been highly gratified at the favourable report I have received from the said Mr. Parker, as well as of the favourable disposition of the Russian government towards the independence of the province of Venezuela and all South America, as the great interest you take in so glorious and just a cause. On behalf of my government, I return you my sincere thanks for so important a service, requesting you at the same time to continue your powerful influence with the Russian government in favour of the independence and freedom of America, &c.

London, Jan. 12, 1822.
Answer to the above.

SIR—I have received the letter you did me the honour to write me of the 12th of January last, together with the accompanying packet, addressed to the grand chancellor, count de Romanzoff, which was immediately handed to his excellency. Your several communications have received from his imperial majesty and his ministry, all the attention which was due to them, and I am specially requested by the chancellor to inform you in reply, that he retains the like sentiments with those he manifested towards colonel Parker, who originated the subject of this correspondence, and that a deep interest is felt by his imperial majesty, in the progress towards self-government, which is making in South America; but that at present an acknowledgment of the independence of these provinces, whose political change has been made known here, cannot obtain a public sanction of the emperor Alexander.

To cherish sentiments of amity favourable to the Spanish Americans, and to afford countenance and protection to all commercial operations directed by them to the ports of his empire, will ever meet the feelings of the Russian monarch; and after the freedom and sovereignty of the provinces of South America shall have been recognised by Great Britain, he will not hesitate to follow so readily an example. At this moment the political state of Europe prevents his doing more.

You do justice, Sir, to the dispositions which have guided me in behalf of the cause you are deputed to promote among the states of Europe, and as I am persuaded, that in lending you my aid here, I act in consonance with those of my own government, you may rely upon a continuance of my best support.

It will in this view afford me pleasure to continue a correspondence with you, and in order that we may be mutually understood to each other without secondary aid, I propose for it the adoption either of this or the French language, which it is supposed will be alike agreeable to you.

I have the honour to be,
With perfect respect and consideration,
Sir, your most obedt. humble servt.
LEVETT HARRIS.

St. Petersburg, March 31, 1822.
To Louis Lopez Mendez, Esq. Deputy of the Independent Provinces of South America at the Court of London.

ALGIERS, SPAIN AND HOLLAND.

Some differences (says the *Morning Post* of the 5th of June.) have arisen between Spain and the Dey of Algiers, in consequence of claims set up by the latter to the property of certain Jewish and Spanish defaulters, who seem to have received protection on the Spanish territory. The Spaniards talked very big, and threatened the Dey, if he should persist in his claims, with a declaration of war, a threat in which the Dutch consul also joined. The Dey, however, who appears to have justice on his side, replied with becoming spirit, and at the same time with much sense and moderation, and followed up his answer by preparations for defence, which shewed that he was serious in his intention of meeting the hostility of Spain rather than sacrificing what he conceived to be his just rights. The Spanish ambassador departed with this answer in the frigate which had brought him, and matters remained in this situation at the beginning of the last month, as will be seen by the following translation of a letter from Algiers, dated the 17th Rajet, 1237, which corresponds with the 7th of April, 1822.

At the beginning of this month, a Spanish frigate arrived here, bringing an ambassador from Spain. A week after his landing, the object of his mission was still unknown; but at the expiration of that period the Spanish consul explained it, in the ambassador's name, to the Pacha, in the following terms:—"The three different claims which you have made on my government are not well founded. The property of the Israelite comes into Spain through Wabran (a town), as well as the engagements of our Spanish merchant at Algiers, are connected with commercial transactions which have failed, and in which you have nothing to claim. With respect to the 3d, the loan which we owe to Joseph Bakry, the regency has no right to claim the property of an individual, although he be her subject. All she can do, in case we do not fulfil our engagements, is to support him, but not to receive money for him. We admit ourselves to be indebted to that individual, and what we owe we shall pay to his heirs. These are points to which you have nothing to reply, and, if you insist on your claims, we shall declare war upon you. The consul added other menaces of the same kind, and equally unprovoked. The Pacha replied in a calm and admirable manner, "Give me legal proof of the bankruptcy of the two first persons, and I will abandon my claims; but, if you cannot prove it, pay my demand. As to the third case, the loan which you have borrowed from Joseph Bakry, you say well it is to be repaid to his heirs, I have no intention to take his property; but, as the said Bakry owes a large sum to the regency, I must receive that which is legally its due, and the rest shall be paid over to his heirs, or to their trustees. (Such an observation from a despotic sovereign, who unites all the powers of the state in himself, is worth notice, as it shows that he possesses just notions of common right.) I must therefore, insist on these points of right until you obey the dictates of justice. As to menaces beware how you make them. I am ready for war if you declare it, and to defend my rights. The consul quitted the palace, the frigate sailed, and the matter remains in this situation. On the very day of the ambassador's departure, the Pacha ordered the fortifications of the town to be put in a state of defence, and all necessary preparations to be made to repel an attack. The Dutch consul then sent the following message to the Pacha: 'Know, seignor, that we are the allies of Spain, and that if you go to war with one country you will have it with the other too. If the Spanish consul has quitted Algiers I shall also embark.' The Pacha, on this occasion, answered; 'You ought not to meddle with the affairs of others. If it is your intention to quit my country, and to declare war against me, do it by a written declaration, in which you will state, according to truth, that hostilities commence on your part. Then farewell, I am ready to defend myself against all who may assail me.' This second threat of war has also remained without any result, and the Dutch and Spanish squadrons have retired to Mahon."

From the Baltimore Patriot, June 25.

GIBRALTAR, MAY 18.—A letter from Funchal, of 13th April, states that great ferment prevailed in the Canary islands, and that every thing announces the intention of the natives to declare themselves independent.

Philadelphia, June 28.—Col. Todd of Kentucky, who was deputed by the president in 1820 as a diplomatic agent to the Republic of Columbia, in South America, and whose conduct on that confidential mission was so satisfactory to both governments, has been in this city for some days. We understand that he will take passage in the U. S. ship John Adams, to sail from Norfolk, for the purpose of resuming his duties as the diplomatic representative of the United States in that interesting Republic.

July 2.—The U. S. corvette John Adams, capt. Renshaw, arrived off Marcus Hook in 36 hours from Norfolk; she will proceed to the Delaware, and at Wilmington receive the Hon. Caesar A. Rodney, minister to Buenos Ayres.

Para vender en la Imprenta
LETRAS DE CAMBIO, y CONOCIMI-
ENTOS, en la lengua Española.